

UOHSX00D172L

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

PŘÍKAZ

Spisová značka:

ÚOHS-S0013/2020/VZ

Číslo jednací:

ÚOHS-00477/2020/531/JHI

Brno: 7. ledna 2020

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve věci spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. d) citovaného zákona obviněným:

- Česká republika – Státní pozemkový úřad, IČO 01312774, se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3,

v souvislosti se zadáváním veřejné zakázky „Část 2 Geografický informační systém Státního pozemkového úřadu“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 16. 5. 2019 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 20. 5. 2019 pod ev. č. Z2019-016477, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 20. 5. 2019 pod ev. č. 2019/S 096-232300,

vydává podle ustanovení § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, tento

příkaz:

I.

Obviněný – Česká republika – Státní pozemkový úřad, IČO 01312774, se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 – **se v souvislosti se zadáváním veřejné zakázky „Část 2 Geografický informační systém Státního pozemkového úřadu“** v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 16. 5. 2019 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 20. 5. 2019 pod ev. č. Z2019-016477, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 20. 5. 2019

pod ev. č. 2019/S 096-232300, **dopustil přestupku podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. d) zákona č. 134/2016 Sb.**, o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **tím, že postupoval při vyřizování námitek ze dne 11. 9. 2019** podaných stěžovatelem – HSI, spol. s r.o., IČO 45314951, se sídlem V kapslovně 2767/2, 130 00 Praha 3 – jež byly obviněnému doručeny téhož dne, **v rozporu s ustanovením § 245 odst. 1 citovaného zákona, neboť se v odůvodnění rozhodnutí ze dne 25. 9. 2019 o námitkách jmenovaného stěžovatele podrobně a srozumitelně nevyjádřil ke všem skutečnostem uvedeným v námitkách stěžovatele**, a to:

- k námitce, že v nabídce vybraného dodavatele – Asseco Central Europe, a.s., IČO 27074358, se sídlem Budějovická 778/3a, 140 00 Praha 4 – je obsažena mimořádně nízká nabídková cena, když jmenovaný stěžovatel předložil ve vztahu k tomu konkrétní argumenty, mj. detailní úvahu o rozpadu ceny vybraného dodavatele za plnění veřejné zakázky, a že nabídka vybraného dodavatele byla z hlediska mimořádně nízké nabídkové ceny nesprávně posouzena,
- k námitce týkající se hodnocení nabídky jmenovaného stěžovatele v dílčím kritériu hodnocení „Kvalita návrhu technického řešení“, podle níž byla nabídka stěžovatele hodnocena nepřiměřeně nízkým bodovým hodnocením, a to v hodnotících ukazatelích, resp. bodech stanovených v příloze č. 10 „Hodnotící ukazatele technického řešení“ zadávací dokumentace, a sice v bodech č. 2, č. 5, č. 6 a č. 7 subkritéria „Koncept řešení“, v bodech č. 8, č. 9 a č. 13 subkritéria „Architektura řešení“, a v bodu č. 15 subkritéria „Přínosy a rizika řešení“.

II.

Za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto příkazu **se obviněnému** – Česká republika – Státní pozemkový úřad, IČO 01312774, se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 – podle ustanovení § 268 odst. 2 písm. b) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **ukládá:**

pokuta ve výši 20 000,- Kč (dvacet tisíc korun českých).

Pokuta je splatná do jednoho měsíce ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Obviněný – Česká republika – Státní pozemkový úřad, IČO 01312774, se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 (dále jen „obviněný“ nebo též „zadavatel“) – jakožto veřejný zadavatel ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), uveřejnil ve Věstníku veřejných zakázek dne 20. 5. 2019 pod ev. č. Z2019-016477, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 20. 5. 2019 pod ev. č. 2019/S 096-232300, oznámení o zahájení otevřeného řízení veřejné zakázky „Část 2 Geografický informační systém Státního pozemkového úřadu“ (dále jen „veřejná zakázka“ nebo „zadávací řízení“). Oznámení o zahájení zadávacího řízení bylo zadavatelem do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 16. 5. 2019 a tímto dnem bylo podle § 56 odst. 1 zákona zahájeno zadávací řízení na předmětnou veřejnou zakázku.

2. Z bodu II.1.3) oznámení o zahájení zadávacího řízení vyplývá, že se jedná o veřejnou zakázku na služby, přičemž v bodu II.2.4) oznámení o zahájení zadávacího řízení zadavatel uvedl jako popis veřejné zakázky následující: „[p]ředmětem plnění nadlimitní veřejné zakázky na služby je dodávka centralizovaného geografického informačního systému (dále také jen „GIS“) a následná údržba a podpora systému po dobu až 36 měsíců a dále možnost rozvoje systému formou Ad hoc služeb. Součástí dodávky GIS je provedení analytických prací, dodávka software, dokumentace, implementace, poskytnutí licencí, maintenance licencí a poskytnutí veškerého dalšího souvisejícího plnění.“.

II. POSTUP ÚŘADU PŘED ZAHÁJENÍM ŘÍZENÍ O PŘESTUPKU

3. Obviněný dne 11. 9. 2019 obdržel od dodavatele – HSI, spol. s r.o., IČO 45314951, se sídlem V kapslovně 2767/2, 130 00 Praha 3 (dále jen „stěžovatel“) – „Námítky proti rozhodnutí o výběru dodavatele a oznámení o výběru dodavatele ze dne 27. 8. 2019“ z téhož dne (dále jen „námítky“). Rozhodnutím o námitkách ze dne 25. 9. 2019 (dále jen „rozhodnutí o námitkách“), které stěžovatel obdržel téhož dne, obviněný námítky stěžovatele odmítl.
4. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) jako orgán příslušný podle ustanovení § 248 zákona k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle ustanovení § 178 zákona, a pro zvláštní postupy dle části šesté, obdržel dne 4. 10. 2019 návrh stěžovatele z téhož dne na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele učiněných v šetřeném zadávacím řízení (dále jen „návrh“), který stěžovatel podal v návaznosti na odmítnutí jeho námitek.
5. Dne 4. 10. 2019, kdy Úřad návrh obdržel, bylo podle ustanovení § 249 zákona ve spojení s ustanovením § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele vedené Úřadem pod sp. zn. S0367/2019/VZ.
6. Úřad ve správním řízení vedeném pod sp. zn. S0367/2019/VZ rozhodnutím č. j. ÚOHS-S0367/2019/VZ-31260/2019/531/MHo ze dne 15. 11. 2019 s odkazem na ustanovení § 263 odst. 5 zákona zrušil rozhodnutí obviněného ze dne 25. 9. 2019 o námitkách stěžovatele, neboť v uvedeném správním řízení dospěl k závěru, že obviněný nedodržel při zadávání veřejné zakázky postup stanovený v § 245 odst. 1 zákona, tím, že se v předmětném rozhodnutí o námitkách podrobně a srozumitelně nevyjádřil ke všem skutečnostem uvedeným v námitkách stěžovatele, čímž se uvedené rozhodnutí o námitkách stalo nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů. Shora citované rozhodnutí Úřadu nabylo právní moci dne 4. 12. 2019 a je dostupné ve sbírce rozhodnutí na www.uohs.cz.
7. Úřad již na tomto místě předesílá, že předmětem správního řízení sp. zn. S0367/2019/VZ nebylo rozhodování o tom, zda se obviněný v zadávacím řízení na veřejnou zakázku dopustil přestupku ve smyslu ustanovení § 268 odst. 1 písm. d) zákona. Z uvedeného důvodu má Úřad za to, že správní řízení zahájené vydáním tohoto příkazu z moci úřední není zatíženo překážkou res administrata, z čehož plyne, že ze strany Úřadu nedochází ani k porušení zásady ne bis in idem. Úřad v této souvislosti dodává, že charakter správního řízení vedeného na návrh nelze srovnávat se správním řízením (resp. řízením o přestupku) zahájeným z moci

úřední, jehož výsledkem je konstatování přestupku a uložení sankce. Jak vyplývá z konstantní judikatury správních soudů (viz např. rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Af 58/2011 ze dne 1. 2. 2013), řízení o návrhu na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele má povahu kontradiktorního řízení, jehož podstata tkví v posouzení protichůdných zájmů účastníků správního řízení. Předmětem návrhového řízení tedy není posouzení otázky, zda jednání zadavatele naplňuje znaky skutkové podstaty přestupku. S ohledem na uvedené tedy není překážkou, je-li tato otázka řešena samostatně v jiném správním řízení, jehož výsledkem je právě konstatování spáchání přestupku a uložení sankce, přičemž účastníkem tohoto správního řízení je pouze obviněný, jako osoba podezřelá ze spáchání přestupku (srov. § 256 zákona).

8. Pro úplnost lze v této souvislosti rovněž dodat, že v tomto smyslu nedochází ani k popření zásady zákazu dvojího trestání za totéž jednání, resp. za tentýž skutek. Úřad má za to, že jím uložené nápravné opatření svou povahou nelze považovat za trest (sankci) ve smyslu správního trestání. Uvedené vyplývá již ze samotného smyslu nápravného opatření, jehož účelem není zadavatele „potrestat“, ale naopak pouze napravit vzniklý nezákonný stav. Samotné nápravné opatření tak nemá represivní charakter, který je výrazem správního trestání a jehož účelem je postih protiprávního jednání. V této souvislosti lze podpůrně odkázat na závěry vyplývající z rozsudku Krajského soudu v Brně sp. zn. 29 Af 1/2015 ze dne 17. 1. 2017, kde soud mimo jiné uvedl, že *„[l]ze rovněž souhlasit s žalovaným (pozn. s Úřadem), že jím ukládaná nápravná opatření nejsou projevem správního trestání, a tedy není možné nazírat na souvztažnost výroků žalovaného o porušení zákona zadavatelem a výroku žalovaného o uložení nápravného opatření stejným pohledem jako v případě souvztažnosti výroku žalovaného o spáchání správního deliktu zadavatele a o uložení pokuty zadavateli za takové porušení zákona. [...] Nelze z ničeho dovodit, že by uložení nápravného opatření mělo mít za následek zánik deliktní odpovědnosti zadavatele (či snad popření toho, že k deliktnímu jednání vůbec došlo), pokud je toto deliktní jednání zároveň důvodem pro ono nápravné opatření.“* Úřad dodává, že uvedená judikatura se vztahuje k zákonu č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, avšak závěry zde uvedené jsou plně aplikovatelné i v poměrech zákona, což platí i o další judikatuře uvedené v tomto příkazu.

III. ZÁVĚRY ÚŘADU

9. Podle ustanovení § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), správní orgán může o přestupku rozhodnout příkazem. Příkazem lze uložit správní trest napomenutí, pokuty, zákaz činnosti, nebo propadnutí věci nebo náhradní hodnoty.
10. Úřad konstatuje, že v šetřeném případě byly dostatečně zjištěny skutkové okolnosti pro vydání tohoto příkazu, kdy podle ustanovení § 150 odst. 1 správního řádu příkaz může správní orgán vydat, považuje-li skutkové zjištění za dostatečné; vydání příkazu může být prvním úkonem v řízení.

K výroku I. tohoto příkazu

Relevantní ustanovení zákona

11. Podle ustanovení § 241 odst. 1 zákona může námitky podat dodavatel, kterému postupem zadavatele souvisejícím se zadáváním podlimitní nebo nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 nebo se zvláštními postupy podle části šesté hrozí nebo vznikla újma.
12. Podle ustanovení § 241 odst. 2 písm. a) zákona se námitky podle odstavce 1 téhož ustanovení zákona podávají písemně a lze je podat proti všem úkonům nebo opomenutím zadavatele v zadávacím řízení a zvláštnímu postupu podle části šesté, včetně stanovení zadávacích podmínek.
13. Dle § 242 odst. 2 zákona námitky proti úkonům oznamovaným v dokumentech, které je zadavatel povinen podle tohoto zákona uveřejnit či odeslat stěžovateli, musí být doručeny zadavateli do 15 dnů od jejich uveřejnění či doručení stěžovateli.
14. Podle ustanovení § 245 odst. 1 zákona zadavatel do 15 dnů od doručení námitek odešle rozhodnutí o námitkách stěžovateli. V rozhodnutí uvede, zda námitkám vyhovuje nebo je odmítá; součástí rozhodnutí musí být odůvodnění, ve kterém se zadavatel podrobně a srozumitelně vyjádří ke všem skutečnostem uvedeným stěžovatelem v námitkách. Pokud zadavatel námitkám vyhoví, sdělí v rozhodnutí současně, jaké provede opatření k nápravě.
15. Podle ustanovení § 245 odst. 2 zákona pokud zadavatel neshledá důvody pro vyhovění, námitky rozhodnutím odmítne. Za odmítnutí se považuje i částečné vyhovění námitkám nebo provedení jiného opatření k nápravě, než kterého se stěžovatel v námitkách domáhal. Provede-li zadavatel jiné opatření k nápravě, než kterého se stěžovatel domáhá, je stěžovatel oprávněn podat nové námitky i proti takovému opatření k nápravě.
16. Podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. d) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že postupuje při vyřizování námitek v rozporu s § 245 odst. 1, 2, 3 nebo 4 zákona.

Skutečnosti zjištěné z dokumentace o zadávacím řízení

17. Zadavatel v čl. 2 „PODROBNÉ POŽADAVKY ZADAVATELE NA PŘEDMĚT VEŘEJNÉ ZAKÁZKY“, bodě 2.3. „PŘEDPOKLÁDANÁ HODNOTA VEŘEJNÉ ZAKÁZKY“, zadávací dokumentace uvedl, že *„[p]ředpokládaná hodnota zakázky bez hodnoty nových služeb, jejichž možnost si zadavatel vyhradil podle § 100 odst. 3 zákona činí: 29 800 000,- Kč bez DPH.*
Předpokládaná hodnota nových služeb, jejichž možnost si zadavatel vyhradil podle § 100 odst. 3 zákona činí: 8 000 000,- Kč bez DPH.
Předpokládaná hodnota veřejné zakázky včetně hodnoty nových služeb, jejichž možnost si zadavatel vyhradil podle § 100 odst. 3 zákona činí: 37 800 000,- Kč bez DPH.“
18. V čl. 11 „HODNOTÍCÍ KRITÉRIA PRO ZADÁNÍ VEŘEJNÉ ZAKÁZKY“, bodě 11.1. „ZÁKLADNÍ HODNOTÍCÍ KRITÉRIUM PRO ZADÁNÍ VEŘEJNÉ ZAKÁZKY“, zadávací dokumentace zadavatel stanovil, že *„[n]abídky budou hodnoceny podle jejich ekonomické výhodnosti. Základním hodnotícím kritériem pro zadání veřejné zakázky je dle § 114 odst. 2 zákona nejvýhodnější poměr mezi nabídkovou cenou a kvalitou.“*

19. Ve shora jmenovaném článku, konkrétně v bodě 11.2. „KRITÉRIA HODNOCENÍ“, zadávací dokumentace zadavatel dále určil, že „[p]ro zadání veřejné zakázky zadavatel stanovil v rámci hodnocení ekonomické výhodnosti nabídky tato hodnotící kritéria a váhy jim přidělené:

Celková výše nabídkové ceny   60%

Kvalita návrhu technického řešení   40%.

(...)

Hodnocení nabídek bude provedeno metodou uvedenou konkrétně u každého hodnotícího kritéria, a to dle následujících zásad:

(...)

5. Pro kritéria, která nelze vyjádřit číselně, sestaví zadavatel pořadí nabídek od nejvýhodnější k nejméně vhodné a přiřadí nejvýhodnější nabídce 100 bodů a každé následující nabídce přiřadí takové bodové ohodnocení, které vyjadřuje míru splnění příslušného kritéria ve vztahu k nejvýhodnější nabídce.

(...).

20. Ve shora jmenovaném článku, bodě 11.4. „KRITÉRIUM HODNOCENÍ NABÍDEK – KVALITA NÁVRHU TECHNICKÉHO ŘEŠENÍ“, zadávací dokumentace zadavatel současně vymezil, že „[v] rámci hodnotícího kritéria Kvalita návrhu technického řešení bude hodnocen návrh technického řešení předkládaný dodavatelem v rámci nabídky. Zadavatel bude v rámci tohoto hodnotícího kritéria hodnotit následující subkritéria:

- *Koncept řešení 40%*
- *Architektura řešení 40%*
- *Přínosy a rizika řešení 15%*
- *Metodika úvodní analýzy 5%*

Dodavatel je povinen pro účely hodnocení jednotlivých výše uvedených subkritérií předložit ve své nabídce Návrh technického řešení ve struktuře definované v rámci Závazné struktury odpovědi na technickou specifikaci zadání (Příloha č. 9 Zadávací dokumentace).

(...)

Pro účely hodnocení nabídek v rámci jednotlivých subkritérií hodnotícího kritéria „Kvalita návrhu technického řešení“, která nelze vyjádřit číselně, sestaví zadavatel pořadí nabídek od nejvýhodnější k nejméně vhodné a přiřadí nejvýhodnější nabídce 100 bodů a každé následující nabídce přiřadí takové bodové ohodnocení, které vyjadřuje míru splnění kritéria ve vztahu k nejvýhodnější nabídce.

Návrh technického řešení, jakožto výstup předkládaný dodavateli pro účely hodnocení nabídky v rámci hodnotícího kritéria „Kvalita návrhu technického řešení“, bude v rámci každého jednotlivého subkritéria klasifikován stupni „1“ až „5“, čemuž bude odpovídat konkrétní počtu bodů, který bude jednotlivým dodavatelům v rámci každého jednotlivého subkritéria zadavatelem přidělen, a to v bodovém intervalu stanovenému ke každému z klasifikačních stupňů dle níže uvedené stupnice: (...).

21. V příloze č. 10 „Hodnotící ukazatele technického řešení“ zadávací dokumentace zadavatel stanovil požadavky na hodnocení jednotlivých subkritérií dílčího kritéria hodnocení „Kvalita návrhu technického řešení“, a to pod body č. 1. až 18. Úřad pro ilustraci uvádí, že v případě subkritéria „Koncept řešení“ se jednalo např. o bod 1. „Technologická (SW) platforma“, v případě subkritéria „Architektura řešení“ např. o body 8. „Schéma a popis architektury“, 9. „Škálovatelnost“, 13. „Možnosti využití open source SW“, v případě subkritéria „Přínosy a rizika řešení“ např. o bod 14. „Přínosy a rizika nabízeného řešení“ a v případě subkritéria „Metodika úvodní analýzy“ o bod 18. „Metodika vstupní analýzy“.
22. Jak Úřad zjistil z dokumentace o zadávacím řízení, konkrétně z přílohy č. 2 „Popis hodnocení údajů z nabídek v jednotlivých kritériích hodnocení“ (dále jen „příloha č. 2 zprávy o hodnocení nabídek“) „Písemné zprávy o hodnocení nabídek“ ze dne 21. 8. 2019 (dále jen „zpráva o hodnocení nabídek“), zadavatel provedl u jednotlivých nabídek v rámci hodnocení dílčího kritéria hodnocení „Kvalita návrhu technického řešení“ slovní hodnocení hodnotících ukazatelů technického řešení stanovených v příloze č. 10 „Hodnotící ukazatele technického řešení“ zadávací dokumentace, a to např. u subkritéria „Architektura řešení“ v bodech č. 8 až č. 13 následujícím způsobem:

Architektura	40	20	60	100
8. Schéma a popis architektury - bude obsahovat detailnější a strukturalnější popis komponent řešení, bude obsahovat detailnější a strukturalnější schéma navrhované architektury a vztahových vazeb jednotlivých komponent řešení, - bude obsahovat ve větší míře na sobě nezávislé části architektury - navrhované řešení bude snadněji udržitelné a spravovatelné pomocí administrátorských nástrojů - nabídne efektivnější způsob zabezpečení externích služeb (bez nutnosti replikace HW a SW)	NV-architektura je popisná schématicky a některé komponenty podrobné, chybí popis vazeb V-nezávislé až na provázanost aplikační vrstvy s DB NV-matko udržitelné	PV-architektura je popisná velmi stručně V-nezávislé, ale příliš stručně popisná PV-nálka udržitelná bez znalosti vztahů open source komponent i komponent Gepru	N-nepřehlednější a nestrukturálné Pv-na provázanost aplikační vrstvy s DB, platform lock N-nejednodušně udržitelné	VV-velmi detailní a strukturalní, chybí popis vazeb N-nezávislé VV-velmi snadno udržitelné
9. Škálovatelnost - bude lépe umožňovat škálovatelnost řešení a automatické rozšíření zátěže	N-nevyšší míra škálovatelnosti	NV-dobrá míra škálovatelnosti	VV-velká míra škálovatelnosti	VV-velká míra škálovatelnosti
10. Administrátorské a uživatelské rozhraní - bude zahrnovat přehlednější a uživatelsky přívětivější uživatelské a administrátorské rozhraní, administrátorské příkazové řádky GUI tak i přes command line	V-osa velmi přehledné a uživatelsky přívětivé admin prostředí, chybí však popis admin prostředí pro GIS mapový server (administrace služeb)+API, zcela chybí popis GUI uživ prostředí	V-přehledné a přívětivé uživatelské rozhraní	N-nepřehlednější a nepřehlednější admin i uživatelské rozhraní + API	VV-přehledné ale méně uživatelsky přívětivé admin a uživatelské rozhraní + API
11. Integrace modulů webového klienta - bude umožňovat snadný způsob integrace požadovaných a nových modulů z funkcionálně-geoprocenkových služeb do existujícího webového klienta	PV-tato kapitola neobsahuje požadované informace, byť z jiných kapitol rozdílnost a integrace nových modulů vyplívá, nebude nejprůhlednější	PV-integrace a rozvoj formou pluginů, samostatné pluginy bude nutné "ručně" naprogramovat	N-nejednodušně integrace a rozvoj (WebAppBuilder, API, open source komunika, snadná publikace geoprocenkových služeb)	VV-relativně snadná integrace (rozvoj)
12. Možnosti vizualizace ve 3D - bude obsahovat desktopové aplikace či nástroje pro tvorbu 3D vizualizací - bude lépe podporovat 3D vizualizace ve webovém prostředí	NV-obsahuje nástroje VV-podporuje s využitím OS komponent	NV-obsahuje nástroje VV-podporuje s využitím OS komponent	N-obsahuje velmi pokročilé nástroje N-podpora je součástí platformy	N-obsahuje velmi pokročilé nástroje N-podpora je součástí platformy
13. Možnosti využití open source SW - lépe zohlední a odůvodní možnosti využití či nevyužití open source komponent, jejich přínosy a rizika at. alternativa možného rizika	N-v oblasti využití open source SW a jeho zohlednění je tato nabídka nejvýhodnější	V-řešení postavené na open source a dobře odůvodněno, riziko na straně zadavatele (nutná detailní technická znalost)	Pv-využití open source je neodporující (posuzuje na GUI i namíri prezentace vrstvy)	NV-podporuje open source desktop klienty

23. V „Protokolu o hodnocení nabídek“ ze dne 14. 8. 2019 je uvedeno, že „[k]omise konstatovala, že provedla rovněž posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny a v žádné z nabídek neshledala mimořádně nízkou nabídkovou cenu.“
24. V oznámení zadavatele o výběru dodavatele ze dne 27. 8. 2019 zadavatel mj. uvedl, že nabídka vybraného dodavatele – Asseco Central Europe, a.s., IČO 27074358, se sídlem Budějovická 778/3a, 140 00 Praha 4 (dále jen „vybraný dodavatel“) – „z hlediska požadavků zákona a z hlediska mimořádně nízké nabídkové ceny podle § 113 zákona splňuje požadavky stanovené zadávací dokumentací (...)“.

Námítky stěžovatele ze dne 11. 9. 2019

25. V námítkách stěžovatele ze dne 11. 9. 2019 je uvedeno v čl. III. „K MNNC vybraného dodavatele“ mj. následující:

„Stěžovatel tak předně uvádí, že již zadavatel v zadávací dokumentaci nacenil předpokládanou hodnotu veřejné zakázky na 29.800.000,- Kč bez DPH. Po odečtení ceny za Ad-hoc služby v rozsahu 2000 MD (při minimální zadavatelem akceptovatelné ceně 6.000,- Kč / MD) činí cena za dodávku GIS a následnou údržbu a podporu 17.800.000,- Kč bez DPH. V případě, že vybraný dodavatel nabídl za tyto dílčí rozpočtové položky ceny nižší (což stěžovatel bohužel neví, jelikož mu nebyla tato informace zpřístupněna), stěžovatel se důvodně domnívá, že není reálné tuto část plnění veřejné zakázky řádně a kvalitně plnit.

Nabídková cena vybraného dodavatele činí 19.450.000,00 Kč bez DPH a zahrnuje i 2000 MD za Ad-hoc služby dle odpovědi zadavatele na dotazy (VYSVĚTLENÍ ZADÁVACÍ DOKUMENTACE č. 5, dotaz č. 1). Z toho vyplývá, že při minimální povolené sazbě za 1 MD ve výši 6.000 Kč bez DPH zbývá na jednotlivé položky – dodávku GIS a následnou údržbu a podporu systému GIS po dobu 3 let částka 7.450.000 Kč bez DPH. Tato částka na realizaci komplexního řešení GIS se zcela unikátním zaměřením zadavatele tak činí jen necelých 42 % z částky, kterou zadavatel vyčlenil na realizaci systému GIS a následnou podporu a údržbu systému GIS (tj. bez částky odpovídající 2000 MD). Pro realizaci zároveň předpokládá zadavatel skutečnost, že vybraný dodavatel bude mít k dispozici v souladu s technickou kvalifikací minimálně 7 vysoce kvalifikovaných členů odborného týmu, kteří se budou spolupodílet na plnění veřejné zakázky a zároveň budou dle smluvních podmínek povinně alokováni na plnění veřejné zakázky, přičemž alokací kapacity se rozumí dostupnost kteréhokoliv člena realizačního týmu v průběhu pracovních dnů od 8:00 do 16:00 hod po dobu T+340 pracovních dní. Zdůrazňujeme, že částka 7.450.000 Kč bez DPH (popř. ještě nižší, pokud vybraný dodavatel nacenil 2000 MD vyšší sazbou než minimálně povolenými 6000 Kč/MD) dle nabídky vybraného dodavatele musí pokrýt provedení analytických prací, dodávku software, dokumentace, implementace, poskytnutí licencí, maintenance licencí a navíc údržba a podpora systému po dobu 36 měsíců. Uvažujeme-li zcela minimální cenu servisní podpory (např. ve výši 50 000 Kč bez DPH / měsíc, tj. 1.800.000 Kč / 3 roky, což samo o sobě předpokládá sdílení servisu mezi více zákazníky a neplnění požadovaných parametrů kvality servisu), zbývá na samotnou dodávku 5 650 000 Kč bez DPH. Přihlédneme-li k ceně licencí a licenční podpory (přičemž předpokládáme, že vybraný dodavatel je uvedl za nenulovou částku, neboť nulovou cenu není možné považovat za přípustnou z hlediska úplnosti a porovnatelnosti nabídek), zbývá na implementaci řešení cca 5.000.000 Kč bez DPH. Uvažujeme-li v souladu s kvalifikačními požadavky zadavatele sedmičlenný realizační tým (a podotýkáme, že podobný projekt vyžaduje spíše větší tým) po dobu předpokládaného trvání samotné dodávky (12 měsíců), jedná se cca o 15.000 hodin vysoce kvalifikovaných služeb za cca 5.000.000 Kč bez DPH, tj. za sazbu cca 330 Kč / hod bez DPH nebo 2.600 Kč / MD. Taková sazba je naprosto neodpovídá obvyklým cenám na relevantním trhu, není schopna pokrýt ani personální náklady na personál kvalifikovaný dle požadavků, čehož si musí být vědom i sám zadavatel, neboť je výrazně pod hranicí 6.000 Kč / MD, kterou zadavatel sám považuje za minimálně přípustnou, aby se nejednalo o MNNC. Je tedy zřejmé, že minimálně v této položce vybraný dodavatel zřejmě uvedl mimořádně nízkou nabídkovou cenu a jeho nabídka měla být posouzena jako nevyhovující, neboť sám zadavatel za ad-hoc služby neakceptuje nižší cenu než 6.000 Kč / MD.

Dále, pokud vybraný dodavatel nabídl za dílčí rozpočtové položky (dodávka GIS a následná podpora a údržba) ceny obvyklé a aktuálně reálné, není možné, aby poté vykonával Ad-hoc služby za min. 6000,- Kč bez DPH za 1MD, protože po odečtení částky očekávané za dodávku

GIS a následnou údržbu a podporu (celkem 17.800.000,- Kč bez DPH) od nabídkové ceny vybraného dodavatele by cena za 1 MD vycházela na částku 825,- Kč bez DPH a hodinová sazba poté 103,- Kč bez DPH, což je cena zcela nereálná a navíc dle zadavatele považována za MNCC dle čl. 2.4 zadávací dokumentace.“

26. V čl. III. „K hodnocení kvality návrhu technického řešení“ námitek stěžovatel mj. namítal, že „[s]těžovatel si dovoluje hodnotit kvalitu návrhu technického řešení přímo v příloze č. 2 oznámení o rozhodnutí – Popis hodnocení údajů z nabídek v jednotlivých kritériích hodnocení - Kvalita návrhu technického řešení, kterou přikládá jako přílohu k těmto námitkám. Hodnocení v jednotlivých dílčích kritériích je provedeno klasifikací do pětibodové škály (N – nejvýhodnější, VV - vysoce výhodná, NV - nadprůměrně výhodná, V - průměrně výhodná, PV - podprůměrně výhodná). Není však zřejmý způsob stanovení výsledné hodnoty za daný blok (koncept řešení, architektura, přínosy a rizika, metodika vstupní analýzy). Zejména v části Architektura je nabídka stěžovatele hodnocena v dílčích kategoriích nepřiměřeně nízko, přestože splňuje v plném rozsahu požadavky zadavatele. Stěžovatel proto v Příloze č. 1 – Výhrada hodnocení Kvality návrhu technického řešení uvádí ty dílčí části hodnocení Kvality návrhu technického řešení, ve kterých byl stěžovatel ohodnocen nepřiměřeně nízko, přestože v plném rozsahu a optimálním způsobem řeší požadavky zadavatele. Vysvětlení požadavků na přehodnocení jednotlivých bodů je připojeno v příloze (označeno žlutým zvýrazněním, přičemž červeným textem je uveden komentář stěžovatele k hodnocení).“.
27. Úřad uvádí, že stěžovatel k námitkám připojil přílohu č. 1 „Výhrada hodnocení Kvality návrhu technického řešení“ (dále jen „příloha námitek“) týkající se hodnocení dílčího kritéria hodnocení „Kvalita návrhu technického řešení“. Úřad sděluje, že stěžovatel v příloze námitek postupoval konkrétně tak, že ke slovnímu ohodnocení zadavatele provedenému v příloze č. 2 zprávy o hodnocení nabídek (viz bod 22. odůvodnění tohoto příkazu) ve vztahu k příslušným bodům v rámci 4 subkritérií dílčího kritéria hodnocení „Kvalita návrhu technického řešení“, ve vztahu k nimž měl za to, že v rámci nich byl ohodnocen chybně, doplnil text červené barvy obsahující jeho zdůvodnění, proč by měl být v rámci daných bodů ohodnocen lépe (více body). Pro ilustraci Úřad předkládá výňatek z přílohy námitek týkající se bodů č. 8 „Schéma a popis architektury“, č. 9 „Škálovatelnost“ a č. 13 „Možnosti využití open source SW“ subkritéria „Architektura řešení“:

Architektura	40	30	50	100
8. Schéma a popis architektury - bude obsahovat detailnější a rozpracovanější popis komponent řešení, bude obsahovat detailnější a rozpracovanější schéma navrhování architektury a vzájemných vazeb jednotlivých komponent vazeb řešení - bude obsahovat ve větší míře na rozdíl od návrhu část architektury	W-architektura je popsána schématicky a výčenně komponenty, požadováno, chybí popis vzájemných vazeb	W-architektura je popsána výčenně schématicky	N-nejdetailnější a rozpracovanější	W-větší detailně a rozpracovanější, chybí popis vazeb
	V-výčenně až na provázání aplikací vztahy i DB	W-výčenně, ale příliš stručně popsáno	W-na provázání aplikací vztahy i DB, potřebou logů	N-nejlepší
	W-včetně udržitelnosti	W-včetně udržitelnosti bez zranění udržitelnosti open source komponent i komponent Open	N-nejlepší udržitelnosti	W-včetně udržitelnosti
	W-group, app firewall	W-replikace je doplněna	N-detailně popisno zabezpečení	W-group
9. Skalovatelnost - bude lépe umožňovat škálovatelnost řešení a automatické rozložení zátěže	N-nejvýše míra škálovatelnosti	W-dobrá míra škálovatelnosti	W-velká míra škálovatelnosti	W-velká míra škálovatelnosti
			N-velká řešení je na všech stránkách provedeno škálovatelně a to jak vertikálně, tak horizontálně. Automatické rozložení zátěže je na úrovni aplikací vztahy realizováno pomocí služby Elasticache v rámci řešení je poskytnut i nástroj Elasticache. Další škálování je popsáno na úrovni úrovně a webových stránek.	
10. Administrativní a uživatelské rozhraní - bude zahrnovat přehlednější a uživatelsky přívětivější uživatelské a administrativní rozhraní, administrativní přístupné jak přes GUI tak i přes command line	V-oba velmi přehledná a uživatelsky přívětivá administrativní rozhraní, chybí však popis administrativní rozhraní pro OS-ovými servery (administrativní rozhraní) - P, což chybí popis GUI uživatelského rozhraní	V-nejlepší administrativní rozhraní, což přehledné a přívětivé uživatelské rozhraní	N-nejlepší administrativní a nejpráhovější administrativní rozhraní + P	W-přehledná a méně uživatelsky přívětivá administrativní a uživatelské rozhraní + P
11. Integrace nových webových klientů - bude umožňovat snadno integrovat požadovaných a nových modulů a funkcí (např. geoprostorových služeb) do stávajícího webového klienta	P-vzru kapitolu neobsahuje požadované informace, byl z jejích kapitol rozlišenost a integrace nových modulů vyplývá, netuše neuvěřitelně	P-integrace a rozvoj formou pluginů, samostatné plugíny bude nutné "včetně" naprogramovat	N-nejlepší integrace a rozvoj (WebAppBuilder, API, open source komponenty, snadné publikace geoprostorových služeb)	W-včetně snadné integrace (rozvoj)
11. Možnost vstupu do 3D - bude obsahovat desktopovou aplikaci či nástroj pro tvorbu 3D vizualizací	W-obsahuje nástroj	W-obsahuje nástroj	N-obsahuje velmi pokročilý nástroj	N-obsahuje velmi pokročilý nástroj
- bude lépe podporovat 3D vizualizace ve webovém prostředí	W-podporuje i rozšířené OS komponenty	W-podporuje i rozšířené OS komponenty	N-podpora je rozšířené platformy	N-podpora je rozšířené platformy
11. Možnost využití open source DB - lépe zohlední a odrazí možnost využití open source komponent, jejich přínosy a rizika vč. údržby a měnitelnosti	N-v případě využití open source DB a jeho odůvodnění je tato nabídka nepřehlednější	V-velké postavení na open source a dobře odůvodněné, riziko na úrovni zabezpečení řešení	P-včetně open source je podporováno (pomocí na GUI v rámci prezentací vztahy)	W-podporuje open source databázový klient
			DB platforma podporuje využití OpenSource komponent, ale není to úplně generální výkon a kvalitní řešení komponent, které nejsou certifikované. Vydání open source vždy obsahuje více kvalit, garant a výkonu dané komponenty. Prostředí OpenSource není vhodné na řešení zákaznických, viz kapitola 3.3.6. Pro řešení zákaznických implementací je třeba řešení odlišit od OpenSource (např. ODS, certifikace, vždy je však potřeba ověřit stabilitu a podporu software komponent, škálování přívětivost, výkon a kvalitní řešení. Další škálování řešení systémů závislostí, aby si vybrat řešení, které by bylo vhodné řešení a škálování a aktualizace aktualizací řešení na základě nových požadavků.	

Rozhodnutí zadavatele o námitkách ze dne 25.9.2019

- 28. V úvodu rozhodnutí o námitkách je uvedeno, že „[z]adavatel obdržel dne 11. 9. 2019 námitky podané stěžovatelem dle § 241 a násl. zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (...), proti hodnocení nabídek a proti výběru nejvýhodnější nabídky v souvislosti s Veřejnou zakázkou (...).“.
- 29. V rozhodnutí o námitkách je dále mj. uvedeno následující:

„V. K námitce Stěžovatele č. 2 - mimořádně nízká nabídková cena vybraného dodavatele

V Zadávací dokumentaci v čl. 2 odst. 2.4 je uvedeno pravidlo Zadavatele pro identifikaci mimořádně nízké nabídkové ceny, kdy za mimořádně nízkou nabídkovou cenu u služeb rozvoje (Ad-hoc služby) bude považována cena nižší než 6.000,- Kč za 1 člověkodenní (MD). Zároveň je v čl. 2 odst. 2.4. Zadávací dokumentace deklarováno Zadavatelem, že v rámci zadávacího řízení bude posuzovat nabídkové ceny dodavatelů z hlediska, zda neobsahují mimořádně nízkou nabídkovou cenu.

Komise, ustanovená Zadavatelem ve smyslu ustanovení § 42 ZZVZ (...) provedla dle § 113 ZZVZ opakované posouzení nabídkových cen dodavatelů z pohledu, zda se nejedná o mimořádně nízkou nabídkovou cenu ve smyslu ustanovení § 28 odst. 1 písm. o) ZZVZ. Uvedené posouzení provedla Komise též ve vztahu k nabídkové ceně společnosti Asseco (tj. vybraného dodavatele, pozn. Úřadu).

Komise po důkladném prostudování nabídky společnosti Asseco dospěla k závěru, že nabídková cena společnosti Asseco odpovídá cenám na relevantním trhu, ze kterých Zadavatel vycházel pro účely stanovení předpokládané hodnoty Veřejné zakázky.

Komise tak po zvážení veškerých aspektů neposoudila nabídkovou cenu společnosti Asseco za mimořádně nízkou nabídkovou cenu ve smyslu ustanovení § 28 odst. 1 písm. o) ZZVZ. Učiněné závěry Komise jsou zřejmé z protokolů z jednání Komise ze dne 23. 7. 2019 a ze dne 14. 8. 2019 (dále jen „Protokoly z jednání“).

S ohledem na výše uvedené Zadavatel uvádí, že Komise postupovala v souladu se ZZVZ, když se v rámci své činnosti zabývala otázkou mimořádně nízké nabídkové ceny ve vztahu k nabídkové ceně společnosti Asseco, kdy své závěry zdůvodnila v rámci Protokolů z jednání. Žádné ustanovení ZZVZ následně nestanoví povinnosti Zadavateli přenášet výsledky posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny do zprávy o hodnocení nabídek. V tomto ohledu je nezbytné uvést, že relevantní v daném případě je, zda se Komise zabývala posouzením mimořádně nízké nabídkové ceny společnosti Asseco, jakožto vybraného dodavatele a zda se s tou skutečností vypořádala v Protokolu z jednání.

Zadavatel se následně řádně seznámil se závěry Komise a jako s takovými se s nimi plně ztotožnil. Z uvedeného důvodu rozhodl Zadavatel o výběru společnosti Asseco. Zadavatel k postupu Komise uvádí, že je to právě Komise, kdo je příslušný k posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny. Dle ustálené rozhodovací praxe Úřadu a soudů České republiky k tomuto není příslušný ani samotný Úřad, jakožto orgán dohledu nad zadáváním veřejných zakázek.

Zadavatel v této souvislosti odkazuje na relevantní rozhodovací praxi Úřadu a soudů České republiky, a to např. na Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 10. 11. 2016, č. j. 62 Af 92/2015 - 85, dle kterého: „(...) Úřadu skutečně nepřísluší hodnotit myšlenkové pochody hodnotící komise, případně správnost samotného zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny z odborného hlediska. Úřad podrobuje kontrole postupy, ať již hodnotící komise či zadavatele, v tom smyslu, zda tyto byly činěny dle zákona. V daném případě nebylo zjištěno žádné porušení zákona ve vztahu k postupu hodnotící komise při posuzování jednotlivých nabídek. Posouzení, zda nabídka obsahuje mimořádně nízkou nabídkovou cenu, resp. zda případné zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny je opodstatněné či nikoliv, je tedy plně v kompetenci hodnotící komise. Závěrem tedy konstatuji, že Úřad při posuzování otázky mimořádně nízké nabídkové ceny postupoval v souladu se zákonem.“

Dle závěrů Úřadu uvedených v Rozhodnutí ze dne 28. 12. 2006, č. j. S-325/2006/DO-20589/2006/540-Šm: „posouzení, zda nabídková cena konkrétního uchazeče je, či není mimořádně nízká ve vztahu k předmětu veřejné zakázky, náleží výlučně hodnotící komisi.“

Dle názoru Nejvyššího správního soudu předestřené v Rozsudku ze dne 6. 11. 2019, č. j. 5 Afs 75/2009 – 100, pak „Úřad není oprávněn při své přezkumné činnosti vstupovat do myšlenkových pochodů jednotlivých hodnotitelů, tedy členů hodnotící komise, a tyto myšlenkové pochody jakkoliv přezkoumávat, hodnotit či dokonce nahrazovat vlastním správním uvážením [...] přezkoumává, zda k hodnocení komisí došlo zákonem stanoveným způsobem, zda k tomu došlo transparentním způsobem, tedy zda je posouzení komise přezkoumatelné po formální stránce.“

Zadavatel s ohledem na výše uvedené závěry konstatuje, že Komise v daném případě řádně a v souladu se ZZVZ posoudila nabídkovou cenu vybraného dodavatele (společnosti Asseco) z pohledu, zda se jedná či nejedná o mimořádně nízkou nabídkovou cenu. Zadavatel konstatuje, že postup Komise je v souladu s § 113 ZZVZ ve spojení s § 6 odst. 1 ZZVZ.

Z výše uvedených důvodů Zadavatel námitku č. 2 Stěžovatele, týkající se mimořádně nízké nabídkové ceny odmítá.

VI. K námitce Stěžovatele č. 3 - hodnocení kvality návrhu technického řešení

Stěžovatel v části III. Námitek rozporuje způsob a výsledky hodnocení technického řešení Zadavatelem. Stěžovatel nesouhlasí s ohodnocením své nabídky a rozporuje hodnocení jeho nabídky v jednotlivých částech hodnocení v Příloze č. 2 Zprávy o hodnocení nabídek - Popis hodnocení údajů z nabídek v jednotlivých kritériích hodnocení (dále jen „Příloha č. 2 Zprávy o vyhodnocení nabídek“).

Zadavatel uvádí, že není možné jednotlivé nabídky chápat izolovaně bez vzájemného porovnání, jak to provádí stěžovatel v Námitkách, respektive v upravené Příloze č. 2 Zprávy o hodnocení nabídek. Nelze opomenout, že Zadavatel, kromě vyhodnocení v Příloze č. 2 Zprávy o hodnocení nabídek, provedl také vzájemné porovnání nabídek v Příloze č. 1 Zprávy o vyhodnocení nabídek, z čehož vyplývá, že samotná Příloha č. 2 Zprávy o vyhodnocení nabídek nebyla ani nemohla být jediným podkladem pro hodnocení nabídek. Nadto je třeba uvést, že při hodnocení kvality návrhu technického řešení byl Zadavatel vázán podmínkami, které sám nastavil v Zadávací dokumentaci a které mu neumožňovaly dále měnit způsob a metody hodnocení dílčích kritérií.

Stěžovatel dále namítá nesprávné zhodnocení nabídky vybraného dodavatele (společnosti Asseco), konkrétně nedostatečný popis a nedostatečné návrhy technického řešení předloženého vybraným dodavatelem. Dle názoru Stěžovatele tak nabídka společnosti Asseco ani nabídková cena nemohou být kompletní, z čehož dovozuje nutnost přidělení výrazně nižšího hodnocení tomuto dodavateli. Ke konceptu řešení vybraného dodavatele Zadavatel uvádí, že namítané technické nedostatky zohlednil v Příloze č. 1 Zprávy o vyhodnocení nabídek. Kromě nedostatků však zohlednil i výhody navrženého řešení týkající se konfigurovatelnosti a udržitelnosti řešení, s čímž je spojeno možné napojení open source nástrojů, které mohou usnadnit další trvání a rozvoj navrženého řešení. V obecné rovině k hodnocení této části Zadavatel zdůrazňuje, že nehodnotil pouze některé její součásti izolovaně bez vztahu k ostatním, jak to provádí Stěžovatel, ale zohlednil veškeré aspekty hodnoceného kritéria tak, aby rozhodnutí Zadavatele obstálo jako dostatečně transparentní.

Z výše uvedených důvodů Zadavatel námitku č. 3 Stěžovatele, týkající se hodnocení kvality technického řešení odmítá.“

Právní posouzení

Obecně k požadavkům kladeným na rozhodnutí o námitkách

30. Úřad v obecné rovině uvádí, že námitky jsou procesní institut, který představuje primární ochranu dodavatelů před nezákonným postupem zadavatele. Jsou-li námitky podány, je zadavatel povinen v rozhodnutí o nich uvést, zda námitkám vyhovuje, či je odmítá, a zároveň toto své rozhodnutí odůvodnit, a to v souladu se zásadou transparentnosti (§ 6 odst. 1 zákona), tedy tak, aby rozhodnutí zadavatele bylo zpětně přezkoumatelné. Úřad

v této souvislosti odkazuje na ustálenou judikaturu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 45/2010 – 159 ze dne 15. 9. 2010), podle které požadavek transparentnosti „není splněn tehdy, pokud jsou v zadávacím řízení sledovány takové prvky, jež by z hlediska řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele.“. Tato povinnost zadavatele je v ustanovení § 245 odst. 1 zákona zdůrazněna výslovným požadavkem na to, aby se zadavatel v rozhodnutí o námitkách podrobně a srozumitelně vyjádřil ke všem skutečnostem v nich uvedených.

31. Přímo ze zákonného ustanovení tedy plyne, že zadavatel své povinnosti ve vztahu k řádně podaným námitkám nesplní, pokud se s nimi vypořádá pouze obecným sdělením, aniž by své rozhodnutí opřel o argumentaci založenou na konkrétních a přezkoumatelných skutečnostech. Za takové (nedostatečné) obecné sdělení je možno např. považovat obecné konstatování, že se namítaného pochybení zadavatel nedopustil a námitky z toho důvodu neshledává relevantní. Povinnost podrobně a srozumitelně se vyjádřit ke všem skutečnostem uvedeným v námitkách má zadavatel i v případě zcela nesouvisejících či lichých argumentů stěžovatele, a to v tom smyslu, že musí (konkrétním a zpětně přezkoumatelným způsobem) odůvodnit, proč argumentaci stěžovatele pokládá za nesouvisející, resp. lichou.
32. Úřad pokládá za potřebné zároveň vyjasnit, že uvedené nároky, které jsou na vyřízení námitek zákonem kladeny, byť by se mohly na první pohled jevit jako přísné, nejsou ve vztahu k zadavateli nikterak nespravedlivé. Je totiž třeba předně vycházet z toho, že primárním účelem regulace zadávání veřejných zakázek je ochrana prostředků, které jsou prostřednictvím veřejných zakázek vynakládány, a to především vytvářením podmínek pro to, aby smlouvy, na jejichž základě jsou veřejné zakázky plněny, byly zadavateli uzavírány při zajištění hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli. Má-li zadavatel (právě za účelem ochrany hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s takto vydávanými prostředky) zákonem stanovenou obecnou povinnost zadávat veřejné zakázky prostřednictvím v zákoně upravených zadávacích řízení (nelze-li na danou veřejnou zakázku vztáhnout některou ze zákonem definovaných výjimek z této povinnosti) a je-li zadavatel zároveň osobou odpovědnou za zákonný průběh daného zadávacího řízení, není ničeho nepřiměřeného na tom, aby měl zároveň povinnost k námitce stěžovatele svůj postup relevantním způsobem odůvodnit.
33. Jinými slovy řečeno, je-li zadavatel ve své smluvní volnosti zákonem omezen v tom smyslu, že k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku může obecně přistoupit toliko na základě formalizovaného postupu, který musí vyhovět zákonem stanoveným podmínkám, musí na každý svůj krok v zadávacím řízení nahlížet též z toho pohledu, zda je v souladu se zákonem. Za takového stavu věci nemůže pro zadavatele představovat žádný problém své úvahy, na základě kterých dospěl k závěru, že postupuje v souladu se zákonem, stěžovateli sdělit. Navíc je právě férový (transparentní) takový postup zadavatele, kdy obdrží výtky dodavatele a reaguje na ně tak, že se s nimi srozumitelně a jasně vypořádá. To implikuje, že zareaguje na všechny vznesené argumenty a např. uvede, proč je nepovažuje za legitimní. Právě to je základním smyslem řízení o námitkách. Postup, kdy dodavatel vznesl řadu argumentů, pro které považuje postup zadavatele za nezákonný, a zadavatel část z nich ignoruje či na konkrétní argumenty reaguje nedůvodně jen povšechně, aniž by vysvětlil, proč tato námitka není důvodná, nemůže být v souladu se zákonem.

34. Lze konstatovat, že každý dodavatel pohybující se na relevantním trhu má právo na transparentní a nediskriminační postup zadavatele v zadávacím řízení a právo na nezávislý přezkum úkonů či rozhodnutí zadavatele poté, co se neúspěšně bránil námitkami dle zákona (k tomuto závěru srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 50/2006-137 ze dne 29. 4. 2008). Právě k plnohodnotnému naplnění tohoto práva pak směřuje úprava v ustanovení § 245 odst. 1 zákona. Nesplnění povinností vymezených v ustanovení § 245 odst. 1 zákona pak zákonodárce rovněž spojuje s jednáním, které je klasifikováno jako přestupek [viz ustanovení § 268 odst. 1 písm. d) zákona].
35. Jestliže stěžovatel podá zadavateli námitky, musí se jimi zadavatel zabývat s veškerou pečlivostí. Je tomu tak především proto, že prostřednictvím rozhodnutí o námitkách zadavatel stěžovatele seznamuje se svým pohledem na stěžovatelem vznesené argumenty, což může mít zásadní význam pro rozhodnutí stěžovatele o jeho dalším postupu, tj. zejména o tom, zda bude proti postupu zadavatele, který jeho námitky odmítl, brojit návrhem u Úřadu či nikoliv. V případě, že se stěžovatel rozhodne návrh podat, jsou pak z povahy věci skutečnosti uvedené zadavatelem v rozhodnutí o námitkách významným podkladem pro náležitou formulaci a odůvodnění takového návrhu. V situaci, kdy zadavatel svůj postup (zpochybňovaný podanými námitkami) konkrétním způsobem nezduodňuje, je stěžovatel, chce-li hájit své právo na transparentní postup zadavatele, de facto nucen podávat návrh k Úřadu (přičemž nelze přehlížet, že s jeho podáním je spojena i povinnost složit peněžitou kauci) toliko na základě svých domněnek, tj. aniž by znal argumentaci, na jejímž základě zadavatel pokládá jeho tvrzení za nesprávná či irelevantní. Za této situace by pak bylo krajně nespravedlivé, aby zadavatel až v průběhu správního řízení představil komplexní argumentaci (kterou přitom musí znát od samého počátku, resp. od okamžiku, kdy se pro určitý postup rozhodl) opřenou o relevantní podklady, na základě které by dosáhl zamítnutí návrhu (a propadnutí stěžovatelem složené kauce státu).
36. Lze tedy uzavřít, že účelem institutu námitek je, aby se stěžovatel primárně dozvěděl autentický názor zadavatele na veškeré jím vznesené připomínky k jeho postupu v zadávacím řízení. Právě způsob, jakým mají být podané námitky ze strany zadavatele vyřízeny, je z pohledu dodržení zákona zásadní, přičemž tento závěr je zřejmý i ze skutečnosti, že nedodržení postupu při vyřizování námitek je v zákoně kvalifikováno jako přestupek ze strany zadavatele. Důležitost institutu námitek a jejich vyřízení tedy vyplývá i z úmyslu zákonodárce sankcionovat zadavatele v případě, že na námitky nebude reagovat způsobem stanoveným zákonem [k tomu srov. ustanovení § 268 odst. 1 písm. d) zákona].

K postupu obviněného při vyřizování námitek

37. Námitky stěžovatele ze dne 11. 9. 2019 směřují proti úkonům zadavatele souvisejících s hodnocením nabídek a rozhodnutím zadavatele o výběru dodavatele. Stěžovatel v námitkách brojí mj. proti tomu, že nabídková cena vybraného dodavatele je mimořádně nízkou nabídkovou cenou, když v námitkách předkládá konkrétní argumenty spočívající mj. v úvaze o rozpadu nabídkové ceny vybraného dodavatele za plnění veřejné zakázky, a dále vyjadřuje přesvědčení, že obviněný ve zprávě o hodnocení nabídek nezachytil myšlenkové pochody, které jej vedly k opačnému závěru, tzn. že se o nabídkovou cenu mimořádně nízkou nejedná (viz bod 25. odůvodnění tohoto příkazu). V další části námitek pak stěžovatel napadá hodnocení dílčího kritéria hodnocení „Kvalita návrhu technického řešení“ uvedené v příloze č. 2 zprávy o hodnocení nabídek a nesouhlasí s obdrženým počtem

bodů u jím podané nabídky, když v příloze námitek sděluje obviněnému jednotlivé argumenty týkající se jím nabízeného technického řešení (viz body 26. a 27. odůvodnění tohoto příkazu). Stěžovatel v rámci této námítky rovněž namítá, že vybraný dodavatel nesplnil základní požadavky obviněného na zpracování technického řešení nabízeného plnění.

38. Obviněný se k výše uvedeným tvrzením stěžovatele (viz předchozí bod odůvodnění tohoto příkazu) vyjádřil v bodu V. „K námitce Stěžovatele č. 2 - mimořádně nízká nabídková cena vybraného dodavatele“ a v bodu VI. „K námitce Stěžovatele č. 3 - hodnocení kvality návrhu technického řešení“ rozhodnutí o námitkách (viz bod 30. odůvodnění tohoto příkazu).
39. Po podrobném seznámení se s celým obsahem rozhodnutí o námitkách Úřad konstatuje, že obviněný v rozhodnutí o námitkách k oběma shora uvedeným námitkám uvedl následující. K námitce týkající se mimořádně nízké nabídkové ceny vybraného dodavatele Úřad shrnuje, že obviněný v rozhodnutí o námitkách konstatoval, že jím pověřená komise, jež provedla posouzení a hodnocení nabídek (dále jen „hodnotící komise“), provedla opakované posouzení nabídkových cen jednotlivých účastníků zadávacího řízení ve vztahu k tomu, zda jejich nabídky neobsahují mimořádně nízkou nabídkovou cenu, a dospěla k názoru, že nikoliv, a že nabídková cena vybraného dodavatele odpovídá cenám na relevantním trhu. Obviněný stěžovateli současně sdělil, že mu žádné ustanovení zákona nestanovuje povinnost přenášet závěry o posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny do zprávy o hodnocení nabídek, když z jeho pohledu je relevantní to, že se hodnotící komise posouzením mimořádně nízké nabídkové ceny vybraného dodavatele zabývala a tuto skutečnost následně zaznamenala v příslušném protokolu z jednání. Na podporu svých tvrzení odkázal obviněný na relevantní soudní judikaturu a rozhodnutí Úřadu, z nichž citoval.
40. V další části rozhodnutí o námitkách se obviněný vyjádřil k námitce stěžovatele týkající se hodnocení dílčího kritéria hodnocení „Kvalita návrhu technického řešení“. Obviněný ve stručnosti konstatoval, že není možné jednotlivé nabídky chápat izolovaně bez jejich vzájemného porovnání, jak to učinil stěžovatel v příloze námitek (jedná se o argumenty stěžovatele doplněnou přílohu č. 2 zprávy o hodnocení nabídek, pozn. Úřadu). Obviněný zdůrazňuje, že provedl také vzájemné porovnání nabídek v příloze č. 1 zprávy o hodnocení nabídek, ze kterého vyplývá, že samotná příloha č. 2 zprávy o hodnocení nabídek nebyla a rovněž ani nemohla být jediným podkladem pro hodnocení nabídek, neboť obviněný byl vázán při hodnocení nabídek zadávacími podmínkami. V rozhodnutí o námitkách se obviněný dále vyjádřil k namítanému nesprávnému hodnocení nabídky vybraného dodavatele, když sdělil, že namítané technické nedostatky zohlednil v příloze č. 1 zprávy o hodnocení nabídek.
41. Úřad konstatuje, že v případě námítky týkající se „mimořádně nízké nabídkové ceny vybraného dodavatele“ uvedl stěžovatel v rámci jím podaných námitek zcela konkrétní kalkulace, mj. rozpad nabídkové ceny vybraného dodavatele s uvedením konkrétních částek za jednotlivá dílčí plnění a ceny prováděných prací, prostřednictvím nichž sdělil obviněnému přesné argumenty, na základě kterých se domnívá, že nabídková cena vybraného dodavatele neodpovídá obvyklým cenám na relevantním trhu a proč je přesvědčen, že tato nabídková cena představuje nabídkovou cenu mimořádně nízkou. K této námitce se však obviněný v bodě V. „K námitce Stěžovatele č. 2 - mimořádně nízká nabídková cena vybraného dodavatele“ rozhodnutí o námitkách vyjádřil zcela obecnými tvrzeními, a to aniž by jakkoliv

reagoval na konkrétní argumenty stěžovatele a na jím předestřené výpočty týkající se rozpadu nabídkové ceny vybraného dodavatele. Reakce obviněného na zcela konkrétní námitky stěžovatele tak spočívá pouze v obecných tvrzeních, že postupoval v souladu se zákonem a není povinen své závěry „důkladněji“ zachycovat v písemných materiálech, přičemž argumentuje relevantní judikaturou a rozhodnutími Úřadu. Obviněný tudíž na stěžovatelem namítané skutečnosti reagoval pouze obecnými sděleními, aniž by se zabýval jejich samotnou podstatou a snažil se stěžovateli vysvětlit, proč nepovažuje nabídkovou cenu vybraného dodavatele za mimořádně nízkou, a pokusil se tak v této části námitek názory stěžovatele vyvrátit. Taková obecná konstatování obviněného Úřad považuje za naprosto nedostatečná, zvláště když stěžovatel předložil obviněnému zcela konkrétní výpočty odůvodňující jeho názor stran nabídkové ceny vybraného dodavatele. K uvedenému rozpadu nabídkové ceny vybraného dodavatele tak zcela absentuje věcné vyjádření obviněného, proč nepovažuje nabídkovou cenu vybraného dodavatele za mimořádně nízkou, resp. proč považuje výpočty stěžovatele za mylné (liché), jež mohl obviněný kupříkladu podpořit vlastními kalkulacemi odůvodňujícími jeho postup, a proto se odůvodnění předmětného rozhodnutí o námitkách v části týkající se mimořádně nízké nabídkové ceny vybraného dodavatele stává nepřezkoumatelným. Na výše uvedeném ničeho nemění ani souhrnné konstatování obviněného v závěru bodu V. rozhodnutí o námitkách, kde obviněný jen obecně konstatuje, že postupoval v souladu se zákonem (viz bod 29. odůvodnění tohoto příkazu).

42. Úřad nepřehlédl, že k rozpadu nabídkové ceny vybraného dodavatele se obviněný konkrétněji vyjádřil za uvedení vlastních kalkulací ve svém stanovisku k návrhu ze dne 14. 10. 2019 zaslaném Úřadu v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. S0367/2019/VZ. Úřad nicméně podotýká, že sdělení konkrétních argumentů věnujících se rozpadu nabídkové ceny vybraného dodavatele měl obviněný vtělit již do rozhodnutí o námitkách, tak, aby stěžovatel obdržel veškeré relevantní argumenty reagující na jeho námitky, jež by objasňovaly postup obviněného týkající se posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny vybraného dodavatele.
43. Úřad na tomto místě poznamenává, že, jak bylo ostatně konstatováno již shora, v případě, kdy konkrétní stěžovatel podá zadavateli námitky, musí se jimi zadavatel zabývat s veškerou pečlivostí. Výsledkem právě řečeného má, resp. musí být, že zadavatel seznámí stěžovatele se všemi argumenty, na základě nichž se s jeho tvrzeními obsaženými v námitkách neztotožňuje, potažmo, na základě kterých pokládá svůj postup za oprávněný, již v rámci rozhodnutí o námitkách. Zadavatel tedy nesmí až v rámci správního řízení před Úřadem, typicky až v jeho vyjádření k návrhu, nově přednést („vyjevit“) argumentaci, kterou neuplatnil již v rozhodnutí o námitkách, a jež mohla mít vliv na úvahy stěžovatele, zda poté, kdy zadavatel jeho námitky rozhodnutím o námitkách odmítl, podá návrh na přezkoumání jeho úkonů či nikoliv. Takový postup zadavatele vůči tomuto stěžovateli by byl totiž značně nespravedlivý, jak bylo již uvedeno v předchozích bodech odůvodnění tohoto příkazu.
44. Úřad opětovně zdůrazňuje, že zadavatel má povinnost seznámit příslušného stěžovatele s veškerými důvody, na základě nichž nepovažuje jím podané námitky za opodstatněné, již v rámci rozhodnutí o námitkách. Je zřejmé, že v šetřeném případě účelu institutu námitek, tj. aby se stěžovatel, resp. případný navrhovatel primárně dozvěděl autentický názor zadavatele na veškeré jím vnesené připomínky k jeho postupu v zadávacím řízení, nebylo

dosaženo. Úřad uvádí, že právě způsob, jakým mají být podané námitky ze strany zadavatele vyřízeny, je z pohledu dodržení zákona zásadní. Podle ustanovení § 245 odst. 1 zákona součástí rozhodnutí o námitkách musí být odůvodnění, ve kterém se zadavatel podrobně a srozumitelně vyjádří ke všem skutečnostem uvedeným stěžovatelem v námitkách. Zákon tímto posiluje právní jistotu stěžovatelů, kteří by se již tak v rozhodnutí o námitkách měli dozvědět veškerou relevantní argumentaci zadavatele k podaným námitkám. Lze tedy opětovně konstatovat, že pokud má zadavatel za to, že jeho postup je důvodný, měl by být schopen své stanovisko v celém rozsahu obhájit již v okamžiku rozhodování o námitkách a nikoliv si část své argumentace ponechat až pro správní řízení. Takový závěr ostatně vyplývá i z ustálené rozhodovací praxe Úřadu, kdy lze odkázat např. na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0098/2017/VZ-12065/2017/523/ASo ze dne 10. 4. 2017. Takové podrobné zdůvodnění postupu zadavatele pak totiž na druhé straně má sloužit stěžovateli jako základní podklad pro úvahu, zda si za svým názorem o nezákonném postupu zadavatele stojí natolik, že je ochoten vyvolat zahájení správního řízení před Úřadem na základě návrhu. Úřad proto s odkazem na shora popsané upozorňuje, že fakt, že obviněný až v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. S0367/2019/VZ rozšířil svoji argumentaci týkající se reálnosti nabídkové ceny vybraného dodavatele, nemůže zjištěné pochybení obviněného vzniknuvší v době předcházející podání návrhu, tj. v době rozhodování o námitkách stěžovatele, v žádném případě zhojit. Tento fakt tudíž nemůže na závěru Úřadu, že rozhodnutí o námitkách je v části týkající se posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny vybraného dodavatele nepřezkoumatelné, ničeho změnit. Stejně tak nemůže tento fakt ničeho změnit na závěru Úřadu, že při vyřízení námitek v části týkající se posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny vybraného dodavatele obviněný nepostupoval v souladu se zákonem a takové jednání pak zákon spojuje se spácháním přestupku.

45. Ve vztahu k námitce týkající se hodnocení dílčího kritéria „Kvalita návrhu technického řešení“ učinil Úřad následující zjištění. Stěžovatel v námitkách napadá hodnocení kvality jeho návrhu technického řešení uvedené v příloze č. 2 zprávy o hodnocení nabídek, když v příloze námitek obviněnému sděluje své jednotlivé argumenty týkající se jím navrhovaného technického řešení a sděluje mu, z jakých příčin a v jakých hodnotících ukazatelích měla být jeho nabídka hodnocena lépe, tj. více body. Úřad opakuje, že stěžovatel předložil obviněnému v příloze námitek zcela konkrétní argumenty týkající se technického řešení jím nabídnutého plnění veřejné zakázky. Pro ilustraci Úřad odkazuje na některá tvrzení stěžovatele obhajující kvalitu jeho technického řešení, jako např. že *„[s]ystém navrhovaný jako 3-vrstvá architektura má vždy návaznost mezi jednotlivými vrstvami. ESRI platforma je otevřená na všech vrstvách dané architektury a umožňuje integraci s okolními systémy. Vnímání ESRI platformy jako "platform lock" není správné.“*, či že *„[n]aše řešení je na všech vrstvách plně škálovatelné a to jak vertikálně, tak horizontálně. Automatické rozložení zátěže je na úrovni aplikační vrstvy realizováno pomocí služby Esri WebAdaptor v roli reverzní proxy a load balanceru. Další škálování je popsáno na úrovni síťové vrstvy a webových serverů.“* (viz bod 27. odůvodnění tohoto příkazu), jež stěžovatel uvedl ve vztahu k bodům č. 8 a č. 9 v rámci subkritéria „Architektura řešení“. Obviněný však v rozhodnutí o námitkách na předmětné argumenty stěžovatele týkající se jeho technického řešení zareagoval pouze obecným způsobem, a to tak, že mu sdělil, že není možné jednotlivé nabídky chápat izolovaně bez vzájemného porovnání a že samotná příloha č. 2 zprávy o hodnocení nabídek nemohla být jediným podkladem pro hodnocení nabídek. Ke stěžovatelem tvrzeným

vlastnostem jeho technického řešení, jež dle něj odůvodňují, že jeho nabídka měla být v rámci dílčího kritéria hodnocení „Kvalita návrhu technického řešení“ ohodnocena vyšším počtem bodů, než se tak reálně stalo, tak naprosto chybí jakékoliv věcné vyjádření obviněného, resp. odůvodnění jeho postupu, proč stěžovatelem prezentovaná tvrzení nepokládá za relevantní. Z obsahu samotného odůvodnění rozhodnutí o námitkách je zjevné opomenutí námitek obviněným, kdy obviněný na zcela konkrétní argumenty stěžovatele zareagoval toliko obecně, aniž by uvedl konkrétní tvrzení, jimiž by se srozumitelně vyjádřil ke všem skutečnostem tvrzeným stěžovatelem. Pokud tedy kupříkladu stěžovatel namítal, že jeho řešení je na všech vrstvách plně škálovatelné, a to jak vertikálně, tak horizontálně, neboť automatické rozložení zátěže je na úrovni aplikační vrstvy realizováno pomocí služby Esri WebAdaptor v roli reverzní proxy a load balanceru a že další škálování je popsáno na úrovni síťové vrstvy a webových serverů, měl obviněný povinnost na tuto námitku řádně reagovat, neboť předmětná námitka byla uplatněna zcela konkrétně a jasně, a tudíž, pakliže se obviněný k této námitce žádným způsobem nevyjádřil, nepostupoval v souladu se zákonem. Obdobným způsobem, a tedy nezákonně, pak obviněný postupoval i ve vztahu k bodům č. 2, č. 5, č. 6, č. 7 subkritéria „Koncept řešení“, k bodu č. 13 subkritéria „Architektura řešení“ a k bodu č. 15 „Přínosy a rizika řešení“. I v těchto jmenovaných bodech předložil stěžovatel konkrétní argumenty, na základě nichž má za to, že jím podaná nabídka měla být v rámci dílčího kritéria hodnocení „Kvalita návrhu technického řešení“ ohodnocena vyšším počtem bodů, než se tak reálně stalo. Dle stěžovatele není zřejmé, proč byl jím podané nabídce u předmětného dílčího kritéria hodnocení přidělen nepřiměřeně nízký počet bodů v rámci jednotlivých subkritérií, ačkoliv tato splňuje v plném rozsahu požadavky obviněného; není tedy zřejmý způsob stanovení výsledné bodové hodnoty vždy za dané subkritérium, a to i s ohledem na hodnocení obviněného v rámci přílohy č. 2 zprávy o hodnocení nabídek. Obviněný nicméně i tyto argumenty stěžovatele v rozhodnutí o námitkách „odbyl“ obecným tvrzením, že nabídky nelze chápat izolovaně, a to aniž by obviněný rozlišil, co stěžovatel k jednotlivým bodům subkritérií dílčího kritéria hodnocení „Kvalita návrhu technického řešení“, jež prostřednictvím námitek, resp. přílohy námitek, napadal, tvrdil.

46. Úřad tudíž shrnuje, že obviněný měl v rozhodnutí o námitkách odůvodnit, proč stěžovateli v případě hodnocení jeho technického řešení udělil daný počet bodů, resp. zareagovat na jeho konkrétní argumenty týkající se jeho technického řešení, blíže popsané v příloze námitek, což však neučinil, když v rozhodnutí o námitkách uvedl fakticky nicneříkající sdělení, a sice že nabídky není možno vnímat izolovaně a že příloha č. 2 zprávy o hodnocení nabídek nemohla být jediným podkladem pro hodnocení nabídek, a proto se i v této části stává odůvodnění rozhodnutí o námitkách nepřezkoumatelným, čili rozporným se zákonem.
47. Úřad doplňuje, že ve vztahu k tomu, že obviněný svoji argumentaci týkající se hodnocení nabídky stěžovatele v dílčím kritériu hodnocení „Kvalita návrhu technického řešení“ v jeho vyjádření k návrhu ze dne 14. 10. 2019 ohledně správního řízení sp. zn. S0367/2019/VZ do určité míry doplnil, resp. rozvedl, lze v podrobnostech odkázat na závěry učiněné v bodech 42. a násl. odůvodnění tohoto příkazu, kdy tyto závěry jsou v plném rozsahu platné i pro část odůvodnění rozhodnutí o námitkách týkající se hodnocení shora specifikovaného dílčího kritéria hodnocení.

48. Ve vztahu k oběma shora specifikovaným námitkám stěžovatele je tak z pohledu Úřadu zjevné, že na konkrétní námitky stěžovatele obviněný reagoval zcela obecnými sděleními, popř. konkrétní argumenty stěžovatele zcela ignoroval. Jak již Úřad uvedl výše, zadavatel své povinnosti ve vztahu k řádně podaným námitkám nesplní, pokud se s nimi vypořádá pouze obecným sdělením, aniž by své rozhodnutí opřel o argumentaci založenou na konkrétních a přezkoumatelných skutečnostech. Jednoduše řečeno, na zcela konkrétní námitky stěžovatele měl obviněný reagovat také zcela konkrétními argumenty. Úřad tak konstatuje, že obviněný se podrobně a srozumitelně nevyjádřil ke všem skutečnostem obsaženým v námitkách, čímž porušil § 245 odst. 1 zákona.
49. Úřad k postupu při vyřizování námitek podle § 245 odst. 1 zákona dodává, že zadavatel se musí nejen vypořádat se všemi skutečnostmi uvedenými stěžovatelem v námitkách, ale své rozhodnutí o námitkách musí též řádně (podrobně a srozumitelně) odůvodnit, a to ve vztahu ke každé jednotlivé skutečnosti. Rozhodnutí o námitkách musí být odůvodněno přezkoumatelným způsobem, musí být srozumitelné a musí být opřeno o relevantní důvody. Rozhodnutí o námitkách nelze považovat za souladné se zákonem, pokud v něm zadavatel neuvede konkrétní, přezkoumatelné a podložené důvody, pro které považuje tvrzení stěžovatele za mylné. I kdyby zadavatel považoval některou namítanou skutečnost za irelevantní či nesouvisející se zadávacím řízením, je třeba se i s takovou námitkou vypořádat a zaujmout k ní stanovisko, i kdyby toto vyjádření mělo být takové, že námitka nesouvisí se zadávacím řízením, že k namítanému jednání vůbec nedošlo apod. Nedostatečné odůvodnění rozhodnutí o námitkách pak způsobuje nepřezkoumatelnost takového rozhodnutí. Opomene-li zadavatel vypořádat některé z uplatněných námitek, pak je odůvodnění takového rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
50. Úřad uzavírá, že účelu institutu námitek, tj. aby se stěžovatel, resp. případný navrhovatel primárně dozvěděl autentický názor zadavatele na veškeré jím vznesené připomínky k jeho postupu v zadávacím řízení, tedy nebylo dosaženo (k tomuto závěru Úřad dospěl již v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. S0367/2019/VZ). Stejně tak je takové pochybení zadavatele zákonodárcem klasifikováno i jako přestupek dle ustanovení § 268 odst. 1 písm. d) zákona. Jak vyplývá ze shora uvedeného, je zřejmé, že obviněný v daném případě zákonnou povinnost nesplnil, jelikož se v rozhodnutí o námitkách podrobně a srozumitelně nevyjádřil ke všem skutečnostem uvedeným v námitkách stěžovatele.
51. S poukazem na shora uvedené Úřad konstatuje, že se obviněný při zadávání veřejné zakázky dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. d) zákona tím, že postupoval při vyřizování námitek stěžovatele ze dne 11. 9. 2019 v rozporu s § 245 odst. 1 zákona, když se v rozhodnutí o námitkách ze dne 25. 9. 2019 podrobně a srozumitelně nevyjádřil ke všem skutečnostem uvedeným v námitkách stěžovatele, když se podrobně a srozumitelně nevyjádřil k námitkám stěžovatele týkajícím se
- mimořádně nízké nabídkové ceny v nabídce vybraného dodavatele, resp. posouzení nabídky vybraného dodavatele z hlediska mimořádně nízké nabídkové ceny, ačkoliv stěžovatel předložil konkrétní argumenty, mj. detailní úvahu o rozpadu ceny vybraného dodavatele za plnění veřejné zakázky,
  - hodnocení dílčího kritéria hodnocení „Kvalita návrhu technického řešení“ u nabídky stěžovatele, podle níž byla nabídka stěžovatele hodnocena nepřiměřeně nízkým

bodovým hodnocením, a to v hodnotících ukazatelích, resp. bodech stanovených v příloze č. 10 „Hodnotící ukazatele technického řešení“ zadávací dokumentace, a sice v bodech č. 2, č. 5, č. 6 a č. 7 subkritéria „Koncept řešení“, v bodech č. 8, č. 9 a č. 13 subkritéria „Architektura řešení“, a v bodu č. 15 subkritéria „Přínosy a rizika řešení“.

52. Úřad závěrem pro úplnost konstatuje, že znakem skutkové podstaty přestupku podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. d) zákona není [na rozdíl od skutkové podstaty dle ustanovení § 268 odst. 1 písm. a) zákona] alespoň potenciální vliv na výběr dodavatele. Proto tuto skutečnost není potřeba ze strany Úřadu dále zkoumat.
53. Úřad proto rozhodl tak, je uvedeno ve výroku I. tohoto příkazu.

K výroku II. tohoto příkazu – k uložení pokuty

54. Úřad posoudil postup obviněného a vzhledem ke zjištěným skutečnostem přistoupil k uložení pokuty, neboť obviněný svým postupem naplnil skutkovou podstatu přestupku podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. d) zákona.
55. Podle ustanovení § 268 odst. 2 písm. b) zákona se za přestupek podle § 268 odst. 1 zákona, nepoužije-li se postup podle § 268 odst. 3 zákona, uloží pokuta do 20 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle § 268 odst. 1 písm. d) zákona.
56. Odpovědnost za přestupek zaniká mj. uplynutím promlčecí doby, která podle ustanovení § 270 odst. 5 zákona činí 5 let, přičemž podle odst. 6 písm. a) téhož ustanovení zákona se promlčecí doba přerušuje oznámením o zahájení řízení o přestupku.
57. Podle ustanovení § 31 odst. 1 zákona o přestupcích promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.
58. V návaznosti na shora uvedené Úřad před uložení pokuty ověřil, zda je naplněna podmínka uvedená v ustanovení § 270 odst. 5 zákona. Ke spáchání přestupku došlo dne 25. 9. 2019 odesláním rozhodnutí o námitkách, ve kterém se obviněný podrobně a srozumitelně nevyjádřil ke všem skutečnostem uvedeným stěžovatelem v námitkách, čímž postupoval v rozporu s ustanovením § 245 odst. 1 zákona, jak Úřad dovodil v předchozích bodech odůvodnění tohoto příkazu. Pro úplnost Úřad uvádí, že jiné rozhodnutí o námitkách, které by povinností stanoveným v ustanovení § 245 odst. 1 zákona dostálo, obviněný stěžovateli neodeslal. Řízení o přestupku je pak zahájeno doručením tohoto příkazu. K uplynutí lhůty vymezené zákonem pro řízení tedy nedošlo a odpovědnost obviněného za přestupek uplynutím promlčecí doby nezanikla.
59. Podle § 37 písm. a) a c) zákona o přestupcích se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlídnou zejména k povaze a závažnosti přestupku a k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem.
60. Podle § 38 zákona o přestupcích je povaha a závažnost přestupku dána zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, dále významem a rozsahem následku přestupku a okolnostmi jeho spáchání (Úřad zde uvádí pouze

ty skutečnosti citovaného ustanovení zákona o přestupcích, které jsou relevantní ve vztahu k posuzovanému případu).

61. Pokud jde o význam pojmu „závažnost přestupku“, pak Úřad uvádí, že stupeň společenské škodlivosti přestupku (tedy závažnosti) je dán konkrétní intenzitou naplnění znaků skutkové podstaty přestupku. Při posuzování závažnosti přestupku tedy není hlavním kritériem jeho skutková podstata, ale intenzita skutkových okolností, s jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů v konkrétním případě. Z hlediska určení výměry pokuty je proto nutno hodnotit nejen jaké následky byly přestupkem způsobeny, ale také jakou měly intenzitu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 106/2012 ze dne 6. 6. 2013).
62. V souvislosti s posouzením povahy a závažnosti přestupku obviněného Úřad konstatuje, že pro zadavatele ze zákona jednoznačně vyplývá povinnost přezkoumat a vyřídit veškeré námitky proti jeho postupu v zadávacím řízení. Pochybení v podobě řádného nepřezkoumání námitek stěžovatele, kterého se obviněný dopustil, nelze přitom hodnotit – vzhledem k účelu, jehož má být institutem námitek dosaženo – jako marginální. Tuto jemu uloženou povinnost obviněný v daném případě nesplnil, když se podrobně a srozumitelně nevyjádřil ke všem námitkám stěžovatele, a to konkrétně k námitce týkající se „mimořádně nízké nabídkové ceny vybraného dodavatele“ a k námitce týkající se „hodnocení „Kvality návrhu technického řešení““. Pochybení, kterého se obviněný dopustil, v podobě nedostatečného vypořádání dotčených námitek stěžovatele tak, jak požaduje zákon, je přitom nutné hodnotit vzhledem k účelu, jehož má být institutem námitek dosaženo, jako spíše závažné. Následkem protiprávního jednání obviněného bylo, že se stěžovatel nedozvěděl o postoji obviněného vůči jím namítaným skutečnostem obsaženým v podaných námitkách. Zcela oprávněné očekávání stěžovatele, že na jeho veškeré námitky bude ze strany obviněného náležitě a včas reagováno, tak v daném případě nebylo naplněno. Shora uvedeným jednáním obviněného tak nebyl naplněn základní účel námitek, tedy především odůvodnění postoje zadavatele (obviněného) k nim a sdělení skutečnosti, proč námitky odmítá. Přitom úkon zadavatele spočívající ve vyřízení veškerých námitek, resp. poskytnutí věcného stanoviska zadavatelem stěžovateli, nelze nikterak zhojit či nahradit. Následkem nevyřízení námitek tak byl v šetřeném případě „informační deficit“ na straně stěžovatele a přestupek obviněného tak má přímý dopad na řádný průběh zadávacího řízení, přičemž to byl právě stěžovatel, kdo musel přezkoumat úkonů zadavatele před Úřadem iniciovat, resp. podat v této věci návrh a spolu s ním složit kauci. K intenzitě následků Úřad uvádí, že nezákonný postup obviněného při vyřízení námitek měl bezprostřední dopad na následný postup stěžovatele, kdy stěžovatel nemohl nikterak rozvinout svoji argumentaci stran namítaných skutečností ve vztahu k hodnocení nabídky vybraného dodavatele v návaznosti na případnou reakci obviněného, případně není vyloučeno, že pokud by obviněný vznesené námitky stěžovatele podrobně vypořádal, následný postup stěžovatele by byl odlišný. Z uvedeného důvodu Úřad konstatuje, že v daném případě je nutné následky jednání obviněného posoudit jako intenzivní.
63. Úřad má též povinnost přihlídnout k okolnostem, za nichž byl přestupek spáchán. Jako polehčující okolnost při určování výše pokuty Úřad zohlednil skutečnost, že pochybení obviněného se týkalo jen části námitek stěžovatele podaných dne 11. 9. 2019, a rovněž skutečnost, že obviněný měl v rozhodnutí o námitkách ze dne 25. 9. 2019 v převážné většině

alespoň snahu vyjádřit se, byť obecně, ke vzneseným námitkám stěžovatele, tedy alespoň naznačil, jakým směrem se ubíraly jeho úvahy (i když předmětné odůvodnění nebylo dostatečné).

64. Úřad neshledal v šetřeném případě žádné další přitěžující ani polehčující okolnosti, které by ovlivnily stanovení výše udělené pokuty.
65. Při určení výše pokuty vzal Úřad v úvahu i ekonomickou situaci obviněného, neboť v určitém případě se pokuta, byť uložená v minimální výši, může jevit jako nespravedlivá. Z dokumentu „Ukazatele OSS 3290024 Státní pozemkový úřad“ uveřejněného na webových stránkách obviněného (<https://www.spucr.cz/ekonomika/rozpocet>) Úřad zjistil, že obviněný plánuje pro rok 2020 hospodařit s příjmy přesahujícími 2 miliardy korun českých. Vzhledem k příjmové stránce obviněného nelze považovat výši udělené pokuty za likvidační, ani za nepřiměřeně zasahující ekonomickou podstatu obviněného (a v tomto smyslu nespravedlivou).
66. Pokuta uložená obviněnému za nedodržení postupu stanoveného zákonem má splnit mimo jiné dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a především funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Po zvážení všech okolností případu Úřad při určení výměry uložené pokuty preferoval preventivní charakter uložení sankce a stanovenou pokutu vzhledem k souvislostem případu posoudil jako dostačující. Úřad uložil pokutu ve výši 20 000,- Kč, která naplňuje dostatečně vzhledem k okolnostem případu obě funkce právní odpovědnosti.
67. S ohledem na výše uvedené Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto příkazu.
68. Pokuta je splatná do jednoho měsíce od nabytí právní moci tohoto příkazu na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO obviněného.

POUČENÍ

Proti tomuto příkazu lze podle ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho oznámení, a to u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, tř. Kpt. Jaroše 1926/7, Černá pole, 604 55 Brno. Lhůta pro podání odporu běží ode dne následujícího po dni doručení tohoto příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení ve věci pokračuje. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

otisk úředního razítka

JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží

Česká republika – Státní pozemkový úřad, Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy